

בע"ח (חיפה) 10667-02-14 - ישראל עטל (עציר) נ' מדינת ישראל

בע"ח (חיפה) 10667-02-14 - ישראל עטל נ' מדינת ישראל מחוזי חיפה

בע"ח (חיפה) 10667-02-14

ישראל עטל (עציר)

נגד

מדינת ישראל

בית המשפט המחוזי בחיפה

[02.03.2014]

כב' השופט יחיאל ליפשיץ

החלטה

1. לפני עתירה לגילוי ראיות חסויות. כנגד העותר הוגש, בתאריך 14/10/13, כתב אישום שייחס לו עבירות של ניסיון לרצח; עבירות בנשק; וחבלה ברכב. נטען, כי בין המבקש ובין שניים ששמותיהם יגאל אלון (להלן: אלון) ויוסי וגנר (להלן: וגנר) התגלע סכסוך. בלילה שבין התאריכים 27.6.13 ו-28.6.13 הושלך בקבוק תבערה לעבר ביתו של העותר והוא סבר כי האחראי לכך הינו אלון. לפיכך, החליט העותר להביא למותם של השניים לעיל, או אחד מהם, ולשם כך הצטייד באקדח. ביום 28.6.13 עקב העותר אחר תנועותיהם של השניים. צוין, כי באותו יום החליפו השניים ביניהם את כלי הרכב בהם נהגו. בשעה 14:25 החנה אלון את רכבו בחניית בית גרושתו שם המתין לילדיו, אז יצא המבקש ממכוניתו, שלף אקדחו, וירה קליעים לעבר אלון שישב ברכבו ופצע אותו.

2. תמצית הראיות וההתפתחות בתיק: תיק החקירה כולל, בין היתר, את הודעותיו של אלון, שמסר כי הבחין בעותר יורה לעברו. אין מחלוקת, כי קיימת היכרות בין השניים. הודעתו הראשונה של אלון בהקשר זה הינה כבר מיום האירוע בעת שהיה מאושפז בבית חולים.

העותר נעצר לראשונה בגין החשד לירי לעבר אלון בתאריך 22.7.13 אולם שוחרר בתאריך 30.7.13. יצוין, כי אלון נעצר במחצית חודש 8/2013 בפרשה שהחלה כפרשה נפרדת, בחשד לכך שהיה מעורב, עם אחרים, במספר מקרי התפרצויות. יחד עם זאת, במהלך מעצרו התייחס אלון גם לאירוע מתאריך 28.6.13 בו נורו לעברו יריות (היינו, האירוע נושא תיקנו). אלון מסר כי העותר הוא זה שירה לעברו. תיק החקירה בנוגע להתפרצויות כונה "תיק ההתפרצויות". בתיק ההתפרצויות בוצעו האזנות סתר מהן עלה, על פני הדברים, כי אלון וגנר התכוונו לפגוע בעותר (כ"המשך" לירי לעבר אלון בתאריך 28.6.13). עוד אפנה לכך כי במסגרת "תיק ההתפרצויות" מסר אלון, בתאריך 13.8.13, גרסה בפני "מדובב" (למעשה, אלון ידע כי מדובר במדובב), בה ציין כי העותר הוא זה שירה בו. לכן, ומכיוון שבמסגרת "תיק ההתפרצויות" עלו הן ההתייחסויות של אלון לאירוע הירי נושא תיקנו; והן ראיות לגבי קשירת קשר של אלון וגנר לפגוע בעותר, הוגדר מרבית "תיק ההתפרצויות" (פל"א 334015/13) כחומר חקירה גם בתיק נושא עתירה זו. אפנה בהקשר זה להחלטתי במסגרת בע"ח 46479-01-14.

בתאריך 1.10.13 (לאחר שאלון שוחרר מ"תיק ההתפרצויות"), נפגש אלון עם העותר, במפגש שמבחינתו של העותר היה מפגש מקרי. למעשה, מדובר היה במפגש שתוכנן על ידי המשטרה ואלון צויד לקראתו במכשיר הקלטה. באותה שיחה, הסביר העותר למתלונן כי שגה בזיהוי, ולו היה יודע שמדובר בו לא היה יורה. עלה מדברי העותר כי הוא סבר כי ברכב בו ישב אלון בעת הירי, נמצא דווקא וגנר (כאמור לעיל, אלון וגנר החליפו רכבים ביום האירוע). במילים פשוטות, העותר התוודה בפני אלון כי הוא זה שירה בו.

בעקבות אותה שיחה, עוד באותו יום (1.10.13), נעצר העותר בשנית ולאחר הגשת כתב האישום הוא נעצר עד לתום ההליכים (ר' בנדון החלטתי בעניין מעצרו של העותר עד תום ההליכים במסגרת מ"ת 29242-10-13).

3. טענת ההגנה העיקרית של העותר הינה כי לא הוא זה שירה באלון. לגבי התוודותו המוקלטת טען כי מדובר היה בניסיון לשדר לאלון כי: "גם הוא יכול ושלא יתעסקו איתו". אעיר בהקשר זה, שאין מחלוקת אמיתית - והדברים עולים באופן ברור מכלל הראיות - כי בין העותר מחד, לבין אלון וגנר מנגד, קיים סכסוך ממושך.

4. במסגרת עתירתו, מבקש העותר להורות על הסרת החיסיון מעל כל החומרים שנחסו בתעודת החיסיון שנחתמה על ידי השר לביטחון פנים בתאריך 3.12.13. מדובר במידעים מודיעיניים רבים יחסית וכן בחומר נוסף (לדוגמה, חלקים שנחסו בבקשות להאזנות סתר וכיו"ב).

במסגרת העתירה וכן בדיון מתאריך 23.2.14 הועלו הנימוקים הבאים:

נטען, כי אלון וגנר הינם עבריינים שלהם אויבים רבים. לכן, לא מן הנמנע כי מי שירה לעבר אלון הוא אדם אחר עמו מצוי אלון בסכסוך.

עוד נטען, שיתכן ומי שניסה לפגוע באלון הוא מי מבני משפחתו של העותר עצמו (אחיו או אחייניו), אך אין מדובר בעותר עצמו. כתימוכין לאפשרות זו הפנה ב"כ העותר להודעתו של אלון מתאריך 1.10.13 (שעה 16:35). מדובר בהודעה שנגבתה מאלון בסמוך לאחר שנפגש עם העותר והקליט אותו בהקלטת הסתר (בה התוודה העותר כי ירה באלון). עיון בהודעה זו מעלה כי בטרם נפגש אלון עם העותר, הוא הבחין באחיו של העותר (נמרוד עטל) וכך צוין בהודעה זו: "... למקום הגעתי כשעלי מכשיר הקלטה וראיתי את אח של ישראל ושמו נמרוד יחד עם אשתו חשבנו בהתחלה שמדובר בישראל. . . (שורות 5-6). לכן, ציין ב"כ העותר כי חשיפת מלוא החומר החסוי עשויה לעזור לו להוכיח כי אלון טעה בזיהוי, או מסר תיאור שאינו נכון ביוזעין. חשיפת החומרים החסויים אף עשויה לעזור לעותר בהצבעה על גורמים אחרים (וייתכן וגם בני משפחתו של העותר) כמי שירו לעבר אלון.

עוד טען ב"כ העותר, כי קיים חשש שמא הובטחו לאלון טובות הנאה שונות מטעם המשטרה או המאשימה כדי שימסור גרסאות מפלילות כנגד העותר. בהקשר זה הפנה ב"כ העותר לדברים שמסר אלון ל"מדובב" בעת שהיה עצור ב"תיק ההתפרצויות" בתאריך 13.8.13. מדובר בדברים אותם מסר אלון ל"מדובב" למרות שידע היטב כי ה"מדובב" הינו איש משטרה. למעשה, אלון ביקש למסור את הדברים לאיש משטרה ב"כסות" של התוודות בפני מדובב. הדברים מצטרפים לתהיות העותר כיצד זה לא הוגש כנגד אלון כתב אישום ב"תיק ההתפרצויות" - אם בנוגע להתפרצויות שביצע ואם בנוגע לתוכניותיו לפגוע בעותר. אציין, כי לאחרונה נעצר אלון ואף הוגש כנגדו כתב אישום (כתב אישום משותף לו ולוגנר) בגין עבירות התפרצות שביצעו, על פי הנטען, בחודש 11/2013 (ואדגיש - אין מדובר ב"תיק ההתפרצויות", שנחקר - כאמור לעיל - בחודש 8/2013). בהקשר לתיק האחרון לעיל, הפנה ב"כ העותר למזכר מתאריך 11.2.14 אותו רשם קצין משטרה בשם ליאור הררי. הררי קיבל מאלון שיחה מבית המעצר במסגרתה ביקש אלון את סיוע המשטרה להשתחרר מהמעצר. אלון אף ציין כי אם לא ישוחרר לצרכי גמילה, הוא לא ישתף פעולה כעד תביעה בתיק נושא דיונו (היינו, התיק בו עומד לדיון העותר). לכן, טען ב"כ העותר כי כלל הנסיבות מובילות, על פני הדברים, למסקנה כי אלון שיתף פעולה עם המשטרה רק משום הבטחות שניתנו לו. לכן, יש לראותו לכל הפחות כ"מעין עד מדינה", ובהקשר לעתירה העומדת כיום בפני בית המשפט - ייתכן ויש בחומר החסוי כדי לחזק טענה זו.

5. מנגד, טענה ב"כ המשיבה כי מדובר, למעשה, ב"מסע דיג" שאין בו ממש. נטען, כי אין בחומר החסוי כדי להועיל לעותר ומנגד, יש בו כדי לפגוע באינטרסים חשובים שיש להגן עליהם. ב"כ המשיבה הפנתה לכך כי קו ההגנה של העותר הינו סתמי וחסר כל היגיון - מדוע שהעותר יתוודה בפני אלון (התוודות שלוותה בהתנצלות) אם כל כוונתו הינה לשדר מסר מרתיע . . .

6. בתאריכים 23.2.14 ו 2.3.14 קיימתי דיונים במעמד המאשימה בלבד. בדיונים לעיל, הציגו לי ב"כ המאשימה את החומרים הרלוונטיים.

7. תפקידו של בית המשפט במסגרת העתירה לגילוי ראיה הוא לבחון את מידת חשיבותן של הראיות החסויות להגנת הנאשם. ראיה חסויה שהינה חיונית להגנת הנאשם - תיחשף. המבחן לחיוניות הראיה החסויה להגנת הנאשם הוא אם טמון בה "פוטנציאל מזכה" (ור' בהקשר זה לדוגמה את האמור בבש"פ 8585/12 פלוני נ' מ"י, 23.1.13 (להלן: עניין פלוני); וכן בש"פ 838/84 ליבני נ' מ"י, פ"ד לח(3) 729). ראיה בעלת פוטנציאל מזכה הינה ראיה שבכוחה לעורר ספק באשמתו של הנאשם, כאשר בחינה זו צריכה להיעשות בעיניו של סניגור. בבש"פ 83/08 פלוני נ' מ"י (16.6.08) סיכם זאת בהמ"ש כך: "... בהליך על-פי סעיף 44(א) לפקודת הראיות, מתמודדים שני אינטרסים מנוגדים: האחד - אינטרס גילוי האמת, העומד ביסוד ההליך המשפטי. חשיפת האמת מחייבת, בדרך כלל, את חשיפת חומר החקירה כולו, הן בפני הנאשם והן בפני בית המשפט, באופן שיאפשר לנאשם להוכיח את הגנתו מפני האישום. . . מנגד, ניצב אינטרס ההגנה על טובת הציבור וביטחון המדינה, אשר לעיתים מחייב את חסינו של חומר חקירה, כדי למנוע פגיעה באינטרסים חיוניים שנועדו להבטיח את חיי אזרחי ישראל. ישנם מקרים בהם גילוי תוכן של ראיות התביעה עלול לפגוע בביטחון המדינה. . . בהתמודדות בין אינטרס הגשמת הצדק בהליך הפלילי לבין אינטרס ביטחון הציבור, ניתנת הבכורה לאינטרס הראשון. מקום שראייה חסויה הינה בעלת משקל מהותי לעשיית הצדק במשפט, נדרש יהיה לגלותה גם אם גילוי כזה עלול לפגוע באינטרס הביטחון. כלל זה חיוני להגשמת משפט צדק, לבל יורשע אדם בדין כאשר מצויה ראייה העשויה להצביע על חפותו. כאשר הראיות החסויות אינן מהותיות להגנת הנאשם, ההנחה היא כי הותרתן חסויות מקדמת אינטרס ציבורי כללי בלא פגיעה בהליך המשפטי התקין של הנאשם. . . הכלל בענין זה הוא, כי הצדק דורש גילוייה של ראייה חסויה, מקום שהיא חיונית להגנת הנאשם. ראייה הופכת חיונית כאשר היא עשויה לעורר ספק סביר באשמת הנאשם, הן באופן ישיר, על-ידי ביסוס טענות ההגנה, והן באופן עקיף, על-ידי כרסום משקלן של ראיות התביעה. . . חיוניות הראייה להגנת הנאשם גוברת על כל שיקול אחר, לרבות השיקול הביטחוני, ואם נמצא כי הראייה מהותית להגנת הנאשם, יש למוסרה לידי. לעומת זאת, אם מדובר בראייה שאיננה חיונית, אך יש לה משמעות ראייתית מסוימת בהשתלבותה בכלל הראיות, כגון שעשויה היא להשפיע על מהימנות הנאשם או העדים, כי אז יש לבחון את מידת התועלת הצפויה להגנת הנאשם מגילוי הראייה, ולהשוותה למידת הפגיעה בביטחון המדינה הצפויה כתוצאה מן הגילוי. אם התועלת לנאשם עולה על מידת הפגיעה הצפויה בביטחון המדינה, יש לצוות על גילוי הראייה. . . עוד נקבע בפסיקה, כי בטרם תבוצע הבחינה לעיל, יש לבחון באם לא ניתן לתת מידע (מכוח סעיף 74(א) לחסי פ"ד לח(3) 729) במידת פירוט כזו שלא יהיה בה כדי לחתור תחת החיסיון עצמו (ר' עניין פלוני לעיל; פסקה 8). עוד אציין, כי עתירה לגילוי ראיה צריכה, ככלל, להיבחן אל מול קו ההגנה של הנאשם ואינה יכולה להיעשות בחלל ריק: "השאלה אם חיסיון של ראיות מסוימות עלול לפגוע בזכותו של נאשם למשפט הוגן, אין היא שאלת-משפט תיאורטית. ההכרעה בשאלה תולה עצמה בעובדות הספציפיות של המשפט העומד לדיון. . . על בית המשפט לבחון את מסכת הראיות הקיימות, ואת מיקומה של הראיה במסכת זו. לשם כך עליו להיות מודע לשדה המריבה שבין הצדדים ולשאלות השנויות במחלוקת ביניהם... בש"פ 6392/97, בלביסי נ' מ"י, פ"ד נא (5) 176; וכן ר' בש"פ 838/84, ליבני נ' מ"י, פ"ד לח(3) 729). בעניין ועוננו (בש"פ 64/87, ועוננו נ' מ"י, פ"ד מא (3) 533), לדוגמה, הורה בית המשפט לנאשם לחשוף את קו ההגנה (במעמד צד אחד) על מנת שיהיה ניתן להעריך אם הראיה חיונית להגנתו. עוד נקבע, כי יהיו מצבים בהם בית המשפט ידחה את הדיון בעתירה לשלב בו עמדות הצדדים יעלו בפועל לפני בית המשפט (ר' בנדון את ע"פ 1152/91, סיקסין נ' מ"י, פ"ד מו(5) 37 - פסקה 39 לפסה"ד).

8. לגופו של עניין, חלק ניכר מהראיות החסויות קשורות לשני נושאים: הראשון, חומרי חקירה שונים מ"תיק ההתפרצויות"; והשני, ידיעות מודיעיניות בנוגע לסכסוכים בין העותר לבין אלון ווגנר. עיקר החומר החסוי מצוי ב 18 ידיעות מודיעיניות שפורטו בטבלה שצורפה לתעודת החיסיון. נפנה אם כן לידיעות:

8.1. ידיעה 13-0332-069: מדובר בידיעה מחודש 7/2013 שתוכנה נמסר לעותר. בידיעה צוין שאלון נשמע מתבטא שהעותר: "הוא אדם מת". עולה, כי הרקע לכך הוא הירי שביצע העותר, לשיטתו של אלון, כנגד האחרון. באם אלון היה מתבטא באופן ממנו ניתן היה להסיק שאדם אחר, ולא העותר, הוא זה שירה, היה ניתן להבין את העתירה לגילוי ראיה. אולם, כאשר אלון חוזר בפני המקור אודות "ידיעתו" כי העותר הוא זה שירה, לא ברור טיעון העותר. לכן, לא מצאתי מקום להסיר את החיסיון שכן מחד הוא לא חיוני להגנה; ומנגד, הוא עלול לפגוע בעניין ציבורי חשוב להביא לחשיפת מקורות ולהעמידם בסכנה.

8.2. ידיעה 13-0411-443: תוכן הידיעה שנמסר נוגע לכך כי אלון ווגנר מבצעים התפרצויות בחודש 9/2013. מועד הידיעה, כאמור לעיל, הינו מספר חודשים לאחר הירי לעבר אלון. לכן, ספק באם מדובר, מלכתחילה, בחומר חקירה. בכל אופן, לא מצאתי מקום להסיר את החיסיון שכן מחד הוא לא חיוני להגנה; ומנגד, הוא עלול לפגוע בעניין ציבורי חשוב להביא לחשיפת מקורות ולהעמידם בסכנה.

- 8.3. ידיעה 13-0273-297. מדובר בידיעה שתוכנה נמסר להגנה. הידיעה הינה מחודש 6/2013 ומתארת את הסכסוך בין ישראל אוהד ומאור עטל מחד; לבין יוסי וגנר ושמואל וגנר מנגד. עצם קיומו של הסכסוך בין המעורבים לעיל אינו סוד והוא עולה מאופן ברור מכלל הראיות בתיק. לא מצאתי מקום להסיר את החיסיון שכן מחד הוא לא חיוני להגנה; ומנגד, הוא עלול לפגוע בעניין ציבורי חשוב להביא לחשיפת מקורות ולהעמידם בסכנה.
- 8.4. ידיעה 13-0262-611. מדובר בידיעה שתוכנה הועבר לידי העותר. הידיעה הינה מחודש 6/2013 והיא נסובה סביב ירי שהיה (על פי הידיעה) על שמואל וגנר והיה "מהצד של אוהד עטל ומאור עטל". מדובר בידיעה נוספת אודות הסכסוך בין המחנות. לא מצאתי מקום להסיר את החיסיון שכן מחד הוא לא חיוני להגנה; ומנגד, הוא עלול לפגוע בעניין ציבורי חשוב להביא לחשיפת מקורות ולהעמידם בסכנה.
- 8.5. ידיעה 13-0325-219. מדובר בידיעה שתוכנה הועבר לידי העותר. יחד עם זאת, סבורני כי תעודת החיסיון שנוסחה הנוכחי, ובניסוח הנוכחי של הידיעה, אינו תקין והוא אינו מאפשר לעותר למצות את הגנתו באופן מלא. לכן, הנחיתי את המאשימה לדאוג לתיקון תעודת החיסיון באופן שיאפשר מסירת מידע מקיף יותר אודות ידיעה זו.
- 8.6. ידיעה 13-0214-639. ידיעה זו נחסתה במלואה. מדובר בידיעה שהינה "נגזרת" לתיק ההתפרצויות וספק באם היה מקום להכלילה, מלכתחילה, כחומר חקירה. לא מצאתי מקום להסיר את החיסיון שכן מחד הוא לא חיוני להגנה; ומנגד, הוא עלול לפגוע בעניין ציבורי חשוב להביא לחשיפת מקורות ולהעמידם בסכנה.
- 8.7. ידיעה 13-0280-236. לגבי ידיעה זו נמסרה פרפרזה. לא מצאתי מקום להסיר את החיסיון שכן מחד הוא לא חיוני להגנה; ומנגד, הוא עלול לפגוע בעניין ציבורי חשוב להביא לחשיפת מקורות ולהעמידם בסכנה.
- 8.8. ידיעה 13-0280-341. לגבי ידיעה זו נמסרה פרפרזה. לא מצאתי מקום להסיר את החיסיון שכן מחד הוא לא חיוני להגנה; ומנגד, הוא עלול לפגוע בעניין ציבורי חשוב להביא לחשיפת מקורות ולהעמידם בסכנה.
- 8.9. ידיעה 13-0280-416. לגבי ידיעה זו נמסרה פרפרזה. לא מצאתי מקום להסיר את החיסיון שכן מחד הוא לא חיוני להגנה; ומנגד, הוא עלול לפגוע בעניין ציבורי חשוב להביא לחשיפת מקורות ולהעמידם בסכנה.
- 8.10. ידיעה 13-0290-849. לגבי ידיעה זו נמסרה פרפרזה. לא מצאתי מקום להסיר את החיסיון שכן מחד הוא לא חיוני להגנה; ומנגד, הוא עלול לפגוע בעניין ציבורי חשוב להביא לחשיפת מקורות ולהעמידם בסכנה.
- 8.11. ידיעה 13-0260-677. מדובר בידיעה שתוכנה הועבר, בחלקה הגדול, לעותר. תוכן הידיעה דן באירוע ירי שקדם לאירוע נושא תיקנו ועל פי הידיעה מי שירה הוא אוהד עטל. לא מצאתי מקום להסיר את החיסיון שכן מחד הוא לא חיוני להגנה; ומנגד, הוא עלול לפגוע בעניין ציבורי חשוב להביא לחשיפת מקורות ולהעמידם בסכנה.
- 8.12. ידיעה 13-0271-839. מדובר בידיעה שתוכנה הועבר ברובו לעותר. הידיעה דנה בסכסוך ישראל ואוהד עטל לבין יוסי וגנר. לא מצאתי מקום להסיר את החיסיון שכן מחד הוא לא חיוני להגנה; ומנגד, הוא עלול לפגוע בעניין ציבורי חשוב להביא לחשיפת מקורות ולהעמידם בסכנה.
- 8.13. ידיעה 13-0278-611. מדובר בידיעה שתוכנה הועבר לעותר. הידיעה נמסרה בתאריך 28.6.14 בשעה 11:37 (לפני הירי על אלון). הידיעה דנה בזריקת בקבוק תבערה לעבר ביתו של העותר. עוד צוין כי קיים סכסוך בין שמואל ויוסי וגנר לבין ישראל ואוהד עטל. אזכיר, כי כתב האישום עצמו מציין את זריקת בקבוק התעברה לעבר ביתו של העותר כרקע לירי שבוצע לעבר אלון. לא מצאתי מקום להסיר את החיסיון שכן מחד הוא לא חיוני להגנה; ומנגד, הוא עלול לפגוע בעניין ציבורי חשוב להביא לחשיפת מקורות ולהעמידם בסכנה.

- 8.14. ידיעה 13-0288-665. מדובר בידיעה שנחסתה במלואה. מדובר בידיעה שהוגדרה כחומר החקירה רק משום הגדרת "תיק ההתפרצות" כחומר חקירה. מבחינה תוכנית אין לה קשר לתיקו. לא מצאתי מקום להסיר את החיסיון שכן מחד הוא לא חיוני להגנה; ומנגד, הוא עלול לפגוע בעניין ציבורי חשוב להביא לחשיפת מקורות ולהעמידם בסכנה.
- 8.15. ידיעה 13-0312-423. מדובר בידיעה שנחסתה במלואה. מדובר בידיעה שהוגדרה כחומר החקירה רק משום הגדרת "תיק ההתפרצות" כחומר חקירה. מבחינה תוכנית אין לה קשר לתיקו. לא מצאתי מקום להסיר את החיסיון שכן מחד הוא לא חיוני להגנה; ומנגד, הוא עלול לפגוע בעניין ציבורי חשוב להביא לחשיפת מקורות ולהעמידם בסכנה.
- 8.16. ידיעה 13-0303-761. מדובר בידיעה שנחסתה במלואה. מדובר בידיעה שהוגדרה כחומר החקירה רק משום הגדרת "תיק ההתפרצות" כחומר חקירה. מבחינה תוכנית אין לה קשר לתיקו. לא מצאתי מקום להסיר את החיסיון שכן מחד הוא לא חיוני להגנה; ומנגד, הוא עלול לפגוע בעניין ציבורי חשוב להביא לחשיפת מקורות ולהעמידם בסכנה.
- 8.17. ידיעה 13-0301-957. מדובר בידיעה שנחסתה במלואה. מדובר בידיעה שהוגדרה כחומר החקירה רק משום הגדרת "תיק ההתפרצות" כחומר חקירה. מבחינה תוכנית אין לה קשר לתיקו. לא מצאתי מקום להסיר את החיסיון שכן מחד הוא לא חיוני להגנה; ומנגד, הוא עלול לפגוע בעניין ציבורי חשוב להביא לחשיפת מקורות ולהעמידם בסכנה.
- 8.18. ידיעה 13-0286-740. מדובר בידיעה שנחסתה במלואה. מדובר בידיעה שהוגדרה כחומר החקירה רק משום הגדרת "תיק ההתפרצות" כחומר חקירה. מבחינה תוכנית אין לה קשר לתיקו. לא מצאתי מקום להסיר את החיסיון שכן מחד הוא לא חיוני להגנה; ומנגד, הוא עלול לפגוע בעניין ציבורי חשוב להביא לחשיפת מקורות ולהעמידם בסכנה.
9. בנוסף ל 18 הידיעות לעיל, עתר העותר להסיר את החיסיון ממספר מסמכים נוספים:
- 9.1. בקשות להאזנות סתר, שחלקים מתוכן נחסה. בהקשר זה אציין כי קיימת הלימה מלאה בין הידיעות לעיל (ושנדונו בס' 8 לעיל) לבין החלקים שנחסו בבקשות להאזנות סתר. במילים אחרות, החלקים שנחסו במידעים, הינם אלה שהוזכרו בבקשות להאזנות סתר ולכן גם נחסו. לא מצאתי מקום להסיר את החיסיון בהקשר זה, וזאת מאותם טעמים שצינו בהקשר לידיעות.
- 9.2. נספח א' - מדובר במסמך הקשור לידיעה 13-0332-069. לא מצאתי מקום להסיר את החיסיון שכן מחד הוא לא חיוני להגנה; ומנגד, הוא עלול לפגוע בעניין ציבורי חשוב להביא לחשיפת מקורות ולהעמידם בסכנה.
- 9.3. נספח ה' - לגבי נספח זה נמסרה פרפרזה בה צוין כי בתאריכים 1.10.13-30.9.13 התקיימה פעילות משטרתית בקשר לעותר. לא מצאתי מקום להסיר את החיסיון שכן מחד הוא לא חיוני להגנה; ומנגד, הוא עלול לפגוע בעניין ציבורי חשוב הנוגע לפעילות המשטרה.
10. סוף דבר, בכפוף לאמור בס' 8.5 לעיל, אני מורה על דחיית העתירה.
11. הפרוטוקול שנרשם על ידי יישמר בכספת בית המשפט. החומר שנמסר לעיוני וסומן בהתאם, יוחזר לידי המאשימה ויישמר ברשותה.
12. המזכירות תשלח עותק מהחלטה זו לצדדים.
- ניתנה היום, ל' אדר תשע"ד, 02 מרץ 2014, בהעדר הצדדים.